

K L E I N E P A R A D E

Fistulina hepatica. Mejuffrouw Van Stolk te Huis ter Heide vond een biefstukzwam op een 20 cm dikke tamme kastanje. Deze soort komt vrijwel altijd op eiken voor. Zijn er meer uitzonderingen op deze regel?

Vergiftiging door Lactarius deliciosus. De Heer A.N. Koopmans en Mevr. J.A.C. Veth te Apeldoorn verzamelden prachtig materiaal van Lactarius deliciosus voor consumptie. Na gebruik voelden beiden zich 's avonds en 's nachts onwel. Er trad een toestand op die op dronkenschap leek, waarbij de benen min of meer verlamd werden en de hartslag zich versnelde. Dit alles terwijl in de boeken deze soort als eetbaar wordt opgegeven.

Laat dit een waarschuwing zijn voor hen die paddestoelen eten, met kleine hoeveelheden te beginnen, als zij zich aan een soort wagen die zij nog niet eerder gebruikten, zelfs al wordt die soort als goed eetbaar beschouwd.

Lactarius piperatus en zijn dubbelganger. Onder de in Nederland als Lactarius piperatus (Gepeperde Melkzwam) aangeduide paddestoelen gaan twee soorten schuil.

De echte L. piperatus is geheel wit, de melk droogt wittig op en verkleurt niet met KOH terwijl de steel even lang of langer is dan de diameter van de hoed.

Zijn dubbelganger L. glancescens is aanvankelijk wit, maar krijgt vuil-gelige vlekken terwijl de melk groenig opdroogt. Een druppel melk op een glaasje gemengd met KOH geeft een goudgele verkleuring. De steel is vaak korter dan de hoeddiameter.

Tot voor kort was deze laatste soort onbekend in Nederland. Maar de Heer Koopmans te Apeldoorn zond een exemplaar naar het Rijksherbarium.

M Y C O L O G I S C H N I E U W S 14-15

14. Stropharia aeruginosa en Str. cyanea.

R. Tuomikoski (Karstenia 2 : 31-32, 1953) vestigt er in zijn artikel "Notes on Finnish Agaricales" de aandacht op, dat wat men Str. aeruginosa (kopergroenzwam) pleegt te noemen in werkelijkheid een mengsel van 2 of 3 soorten is.

Hij onderscheidt voorlopig Str. aeruginosa in engere zin en Str. cyanea.

De eerste soort uit het bos (in Finland mossig sparrenbos) heeft meer groene kleuren, een goed ontwikkelde ring en de lamellensnede met marginale cellen bezet.

De tweede is een soort van ruderaal terreinen (parken, tuinen, bemeste graslanden, afvalplaatsen, vaak onder brandnetels) met meer blauwe kleuren, vergankelijke ring en de lamellensnede niet duidelijk met marginale cellen bezet.

Als afbeeldingen van Str. aeruginosa haalt de auteur aan: Cooke, pl. 555/551 en Ricken, pl. 63 fig. 4. Voor Str. cyanea citeert hij vooral Krombholz, pl. 62, fig. 11-12 en Lange, pl. 140A.

Nu ken ik de kopergroenzwam alleen van standplaatsen waar ook brandnetels voorkomen. Zou dit betekenen dat wij alleen Str. cyanea hebben?

15. Sarcodontia crocea (Mycoacia setosa)

Onder de naam Mycoacia setosa vermeldt Donk (Med. Nederl. Mycol. Ver. 18-20 : 152, 1931) een parasiet die, eind vorige eeuw, door pater Rick bij Valkenburg (L.) is gevonden. Voor zover ik kan nagaan is dit de enige vondst in ons land.

De Tsjechische mycoloog F. Kotlaba bericht (Preslia 26 : 183-192, 1954) over het parasitair optreden van deze soort, die hij Sarcodontia crocea noemt en die bekend is uit heel Europa, met de grootste frequentie in het centrale deel van het continent.

Volgens Kotlaba treedt de zwam eerst saprophytisch op en vestigt zich in het half dode hout rondom een wond. Daarna dringt het mycelium het gezonde hout binnen en veroorzaakt wit-rot. Door scheuren in de schors treden de vruchtlichamen (onregelmatige verdikkingen met hangende zwavelgele stekels) naar buiten. Oude en verwaarloosde vruchtbomen (meestal appel en peer) hebben het meest van de aantasting te lijden, vooral bij hoge luchtvochtigheid. Gezien het gevaarlijke karakter van de parasiet is het van belang oude vruchtbomen er eens op na te kijken.

R.A. Maas Geesteranus

LEDEN ADMINISTRATIE

Nieuwe leden:

C. Kaars jr., O.Z. Voorburgwal 123, Amsterdam C.
Mevr. Kaars, huisgenoot-lid.